

Dragi starši, dragi kolegi, dragi maturantje!

Kakšni občutki nas danes prevevajo, ko se na nek način že poslavljamo? Zase lahko rečem, da se še dobro spominjam štirih let nazaj, ko smo začenjali našo pot tukaj oziroma eno nadstropje nižje. Ko ste se prvič z vašimi družinami predstavljali drug drugemu, eni zadržano in v strahu, drugi ste celo kaj zaigrali ali zapeli, tretji s predstavitevijo na drsnicah ... No, vsi smo bili še malo »zeleni«, tudi sam, saj sem z vami začenjaj to našo skupno domsko pot.

Lahko rečem skupaj z apostolom Janezom: »Videl sem novo nebo in novo zemljo«. Ja, lahko rečemo, da smo takrat videli nov dom, nove vzgojitelje, novega ravnatelja, novega kaplana, nove cimre, sošolce, bodoče prijatelje, videli smo nove starše in dijake ... Vse je bilo novo. Kmalu pa so te naše nove poti postale stare, pa ne zato, ker bi se postarale, ampak predvsem zato, ker so se udomačile. Postali smo si domači. Drug drugemu.

Potem pa je prišlo vse tisto: lepo, veselo, sproščeno ob pitju kave ali čaja v sobah, sladkanju z najboljšimi domačimi piškoti, nestrpnemu čakanju Lige prvakov v sredah zvečer ob devetih ... Prišli so tudi prvi testi, ki so tudi povzročili bolečino – kar je bilo povečini novo, saj tega v osnovni šoli ni bilo – prišle so prve simpatije, ki so to bolečino omilile, pa preizkušnje in solze, pa tudi smeh in sreča, ko te preseneti cimra. Vse to je naš dom delalo vedno nov in svež.

Kaj pa danes? Spet lahko skupaj z evangelistom Janezom rečem: »Vse delam novo!« Iz prestrašenih in zvedavih fantov in deklet »fazanov« danes pred nami stojite že skoraj odrasli možje in žene, pripravljeni, da vstopite v naslednjo etapo vašega življenja. Zopet bo novo. Ne morem vam sicer obljubiti, da bo ta etapa boljša, niti ne reči, da bo slabša. Če sodim po vas, dragi maturanti, bo verjetno polna smeha in sreče, zagotovo pa bo prisotna tudi kakšna solza ... A tudi to je življenje.

Za naprej vam, dragi maturanti, izročam nič drugega kot Jezusove besede iz današnjega evangelija: »Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj.« Spet boste rekli: Zopet nekaj novega. Pa vendar, ko vas gledam, sem pomirjen, ker je ta ljubezen v vas, to ste vi, zato to želim, da tako ostane. Nikoli ne pozabite, da ste zato na svetu, da bi ljubili in bili ljubljeni. Naj vas svet prepozna po tem, da ljubite, da imate radi. Naj svet v vas prepozna sinove in hčere ljubljenega Očeta, ki je dal za nas vse Ljubezen – Jezusa Kristusa.

Dragi maturantje! Ob koncu vam zaželim še besede blagoslova oziroma molitve, ki smo jo lahko slišali vkomponirano v izvedbo Rutterjeve Maše za otroke, z željo, da bi vedno ostali mladi, sveži in novi. Tako le pravi:

Gospod, odpri mi oči, da Te bom videl.

Gospod, odpri moja usta, da Te bom hvalil.

Gospod, odpri moje srce, da Te bom ljubil, da Ti bom služil z veseljem in se ne bom nikogar bal.

Kristus, bodi moj meč in moj ščit, moja močna opora.

Kristus, bodi moja luč in moj Odrešenik.

Gospod, bodi z mano danes in vedno.

Gospod, ohrani mojo dušo vedno pri Tebi.

Dragi maturanti! Naj Gospod Bog, ki je v vas dobro delo začelo, to tudi dopolni! Amen.

Martin Zlobko